

A 16 Éves Fischer Istvánné Barátaival

Ez a kép az egri érsekkertben készült, már gimnazista koromban, tizenhat évesen. Balról jobbra: Klein Júlia, aki eggyel lejjebb járt, mint én, aztán én, aztán Löw Gyuri, a barátnőm bátyja, aztán Ehrenfeld Andris, aki eggyel feljebb járt, mint én. A jobb szélsőre nem emlékszem.

Tizenhat évesen már ilyen felnőttesen öltöztem, sőt már tizenhárom éves koromban azt hittem, hogy nálam felnőttebb nincs is a világon. A szüleim engedték, hogy a kor divatja szerint öltözzek, hogy csinos legyek.

Gyerekkoromban hétköznap minden este mentünk sétálni. Iroda után, hat órakor. Szabály volt, hogy minden este sétálni kell egy órát. Utána nyáron fagyalt járt, télen sült gesztenye. Ha jöttek a szüleim barátai, akiknek szintén volt gyerekük, akkor én velem, a szülők meg együtt. Például apukám egyik barátja fogorvos volt, dolgozott, és akkor az asszony a gyerekekkel velünk sétált. A bátyám tizennégy éves kora után már nem jött velünk, mint ahogy én sem mentem tizennégy éves korom után. Addig mentem a szüleimmel, amíg nem mentem a barátaimmal.

Még nem voltam gimnazista, amikor a bátyám révén bekerültem a társaságba. A bátyám jó tanuló volt, tanította az osztálytársait, barátkoztak. Nagyon sok gyerek járt hozzánk, és ott voltam körülöttük.